

– Tað verður hugt væl eftir um eg sum kvinna megni hetta starvið

Ingerd er einasti kvinnuligi kapteinur hjá enska reiðarinum, Cunard. — Starvið sum kapteinur er ikki bara ein avbjóðing fyri meg persónliga, tí eg veit, tað verður hugt eftir, um eg sum kvinna nú megni hetta arbeiði. Tað kann koma at hava týðning fyri aðrar kvinnur við somu ambítiónum, sum eg sjálv, sigur hon

KVINNUR OG SJÓLÍV Rína Sivertsen

Ingerd Klein Olsen er 35 ára gomul, dóttir Marjun Klein og Jákup Olsen í Vestmanna. Longu sum blaðung genta fekk hon hug til sjógvín og fór eftir loknan fólkaskúla at sigla við feroyskum farmaskipum.

– Eg vil verða skipari, segði hon við mammu sína, tá hon sum 14 ára gomul arbeiðdi í kioskin í Ternuni, sum sigldi um Vestmannasund.

Mamma hennara helt ikki, at hetta mundi fara at blíva til nakað, men hon fekk annað at siggja.

So skjótt, Ingerd var liðug í fólkaskúlanum, bað hon sær kjans hjá Skipafelagnum, har hon sigldi í eitt ár, til hon fór á HF-skúla.

Tá Ingerd hevði fingið hógvuna, fór hon eitt háltv-árskeið á sjófartsskúla í Svendborg. Eftir tað arbeiðdi hon eitt ár á Hagdeildini, sum Føroya Hagstova kallaðist tá.

Dreymur til veruleika

Men nú skuldi dreymurin gerast

– Sjómenn eru eitt konservativt fólkaslag, og tað er ikki lætt hjá kvinnum at fáa leiðandi starv á einari skipsbrúgv, sigur 35 ára gamla Ingerd Klein Olsen úr Vestmanna. Fyri góðum hálvum ári síðani varð hon sett í starv sum mannskapskapteinur umborð á ferðamannaskipinum Seabourn Pride. Ingerd er fyrsta kvinna í so høgum starvi hjá enska reiðarinum, Cunard Line

til veruleika. Ingerd søkti um at sleppa sum aspirantur hjá DFDS, og seks ár seinni, 27 ára gomul, tók hon prógv sum skipsførari á sjómannsskúlanum í Svendborg.

– Eftir at hava siglt við farmaskipum hjá DFDS millum Ongland og Týskland, tíðni eg ikki at liggja og tvætla í Norðsjónum longur, sigur hon og flennir.

Tá ið Ingerd var troytt av farmasiglingini, søkti hon sær kjans hjá enska reiðarinum, Cunard Line. Hon hevði ikki meiri enn søkt, tá ið boð vóru eftir henni at koma við stóra

ferðamannaskipinum, Vistafjord. Hetta var í 1997, og síðani tá hevur hon verið umborð á fleiri skipum hjá Cunard Line.

Tað tók henni sløk fimm ár at arbeiða seg upp á toppin í reiðarinum. Og í juni í fjór upprann stóra lötan. Dreymurin hjá Ingerd, sum hon hevði havt, síðani hon bert var ein stór smágenta, gjørdist til veruleika. Hon varð sett í starv sum mannskapskapteinur umborð á Seabourn Pride.

Vistafjord og fleiri av skipunum, sum Ingerd hevur siglt við,

hava verið í Føroyum. Tá Vistafjord í 1998 fyrstu ferð kom á Føroyar, var Ingerd millum teirra, sum mannaðu skipið.

Gjordi gerðabýti

Ingerd gjordi av at taka skipsforaraútbúgving, tí henni dámdi so væl at sigla. Men hon var eisini greið yvir, at hetta kom at krevja nógv av henni. Arbeiðið umborð á skipi er mangan tungt og knossut, og nógv av arbeiðnum ber heilt einfalt ikki til hjá eini kvinnu at gera.

– Men eg setti meg ikki afturá fyri tann skuld og segði, at hatta ella hitt kláraði eg ikki. Ístaðin gjordi eg gerðabýti, sigur hon.

Tá ið trailaralastir verða koyrdar umborð á farmaskipini, verður bilhúsið loyst frá. Tá skulu tungir bukkar setast inn undir framendan á lastunum, og tað var nakað, sum Ingerd ikki megnaði.

– Eg segði við onkran av mannligu dekkarunum, at um hann vildi seta bukkarnar undir, so skuldi eg leggja allar keturnar klárar. Hetta var ein fin skipan okkara millum, og eg hoyrði ongantíð eitt øvugt orð um tað, sigur hon.

Ingerd undir luppi

Ingerd sigur, at ógvuliga væl verður hugt eftir, hvussu hon nú fer at megna hetta starvið, sum allar tíðir hevur verið eitt mannfólkastarv. Hon er einasta kvinna í reiðarinum, ið siglir sum kapteinur.

– Eg kenni hetta ikki bara sum eina avbjóðing fyri meg persónliga, tí eg veit, tað verður hugt eftir, um eg sum kvinna nú

Ingerd og drongur hennara, Laurent Balazuc, avmyndaði í starvsbúna. Laurent, sum er fransmaður, er yvirtænari umborð á Seabourn Pride

megni hetta arbeiði. Tað kann koma at hava týðning fyri aðrar kvinnur við somu ambítiónum, sum eg sjálv, sigur hon.

Starvið sum mannskapskapteinur hevur nógvur uppgávur við sær.

– Eg skal bíleggja og keypa inn tað, sum vit hava brúk fyri. Alt frá gardinkrókum til málning skal eg syrgja fyri at hava umborð, greiðir hon frá. Eisini roknskapin um á dekkisíðuni tekur Ingerd sær av.

Hetta eru tó tær lættaru uppgávurnar í mun til tað ábyrgd, sum Ingerd hevur av manningini.

– Mín uppgáva er eisini at ansa eftir, at øll, sum eg havi undir mær, gera sína skyldu. Eisini eri eg noydd at geva ávarðingar og við hvørt at siga fólki úr starvi, sigur hon.

Kann enda í geglinum

Men størsta ábyrgdin við starvinum hjá Ingerd man vera at ansa eftir, at manningin ikki brýtur reglurnar í hesum ymisku londunum, siglt verður til. Í eitt nú Alaska eru myndugleikarnir serstakliga strangir, um reglurnar

um umhvørvi og fiskirættindi verða brotnar. Dømir eru um, at skiparar hava fingið uppi 9 ára fongsulsrevsing fyri fusk við oljudagbókunum.

Við Seabourn Pride sigla nógvir filipínarar. Teimum dámar ógvuliga væl fisk, og tí kundi verið freistandi hjá teimum at blaka eitt snøri uttanborðs fyri at fáa í pottin.

– Men tað verður ikki lukkuligt fyri meg og reiðarið, finnur nakar uppá slíkt. Verða vit at rokna sum fiskiskip, ið fiskar uttan fiskiloyvi, sigur Ingerd.

Dómurin fyri at fiska uttan loyvi í hesum londum er ikki mildur. Ein partur av arbeiðnum hjá Ingerd er tí at kunna mannina um hesi viðurskifti.

– Eg má nærmast ræða tey frá lívinum, fyri at tey ikki skulu tora at taka nakran kjans, sigur hon.

Ikki so einsamøll kortini

Við Seabourn Pride siglir eisini drongur Ingerd, Laurent Balazuc. Hann er fransmaður og siglir

sum yvirtænari umborð. Tað riggar fint, og reiðarið roynir at skipa so fyri, at tey eru úti í senn, men tað ber sjálvsagt ikki altíð til.

Spurd, nær børnini fara at koma, sigur Ingerd:

– Jú, vit hava hugsað um tað, men tað ber ikki til, so leingi í øllum føri eg eri á sjónum. Tað er ikki lætt at siga sjólvívinum farvæl, tí hóast tað er stressandi, so er tað eisini eitt gott lív, sigur hon.

– Sjólvívið hevur sínar positivu síður, tí tá ið vit eru heima, hava vit frí og kunnu gera tað, vit hava hug til, sigur hon.

Ingerd og Laurent eru heima í Danmark nú, har tey búgva. Um eina góða viku fara tey avstað aftur. Um tey koma heim til Føroya í summar, sum tey plaga, er ilt at siga, tí í juni skal Laurent verða mammubeiggi fyri fyrstu ferð — og ta upplivingina ætlar hann ikki at lata fara aftur við borðinum.

Her er Ingerd avmyndað í matrósaklæðum saman við beiggja sínum, Peturi

Ingerd hevur roynt eitt sindur av hvørjum. Eitt skifti, meðan hon gekk á navigatiónsskúla, sigldi Ingerd kanarundferð í Keypmannahavn

Á veg um Vestmannasund við Ternuni fyri seinastu ferð. Tað var júst her umborð, at hugurin hjá Ingerd til sjógvín varð vaktur. Myndin er tikin seinasta summar, tá ið hon saman við Laurent fór niður aftur til Danmarkar, har tey búgva